

غزل

سب کچ سوہنا لگیا مینوں ایدھر اودھر تک
ہر شے دے وچ کیرے پے گئے جدوں میں کیتا شک
عشق نے عین جوانی اندر کئے ای بار مکائے
جیہڑا ایس کرستے ٹردا جیتی جاندا تھک
پہلی واری چوری کردیاں سب دا دل اسے ڈردا
فیر تاں اگے چل سو چل اسے لہہ جاوے جے چمک
رسم روان پرانے سانوں اگے ٹرن ناں دندے
کالیاں ریتاں نوں پنڈ دا رستا رستا دک
تپدے پینڈے کیتے نیں تے بابے ہوئے سیانے
دھپ کڑا کے پیندی تے فصلاں جانداں پک
یا کوئی روگ اسے مٹیاراں نوں - سب دے ہاسے پھلے
یا ہن سہاگ پڑے وچ لوکیں بھل گئے رکھنا سک
مال حرام تے خورے اج کیوں بندے راضی ہوئے
خربوزہ ناں لبھے، گدڑ کدی ناں بھاندا اک
دیگ دے سرتے چڑھی کنالی، ہلکا ہویا اچا
باندھ کرسی تاڑے بیٹھا، چوہا تھبے تک

کے نوں دکھ دی سارناں دیویں، چپ کر کے سب سر جا
آپے ننگی ہوتیں گی توں اپنا پلا چک

